

מאחורי קוצי התיל

מאחורי חוטי התיל שולחים אנו חברי יגור וכל אסירי ההגנה את ברכתנו למשק למלאת ח"י שנים לעליתו על הקרקע.

דרושים אמונה ואומץ רב לחוג היום. תקופה שחורה ירדה על עם ישראל בכל תפוצותיו וגם בארצנו. הרי זו שנת גרוש בנים מעפילים מאדמת המולדת וגם שנה נוספת לישיבתנו בכלא.

תמיד בזמני מלחמה ומשבר נבחנת אמונת האדם. קשה בתקופה זו להמשיך להאמין בכל הטוב והיפה. יאוש חודר ללב ומרפה את הידים. יודע ומרגיש אני ששבעה-עשר חדשי ישיבתי בבית הסוהר הרחיקו אותי מהחיים היומיומיים של הקיבוץ, אלה החיים המלאים דאגות וצרות אולם עם כל זה צמח מהם הרעיון בכל זוהרו. חיים מלאי רצון לבנות צורת חיים חדשה של חיי שיתוף והם דורשים את כל האדם.

המשק ידע בכל זמן קיומו לעמוד איתן ולהתקדם בדרכו אל המטרה אשר הציג לפניו במשך כל השנים. היתה זאת שחיה נגד הזרם, נגד המקובל. תמיד חשבנו ולחמנו על יותר נכונות לבנין והרחבה.

אנו יודעים כי הורמה יד זדונית להחלישנו ולהצמית את תקוותנו והיא מכה עלינו בכל הזדמנות והיא מחזיקה אותנו בכלא ותשובתנו: שהיא לא תוכל לנו. אם בימי מלחמה הגיעו אניות מעפילים לחופי הארץ על אף הכל ואנשים השליכו את חייהם מנגד, הרי שבימים טובים מאלה יבואו עשרות. ואם בימים אלו ידענו לגדול ולבנות את המשק לא כל שכן נדע לפרוץ גבולות בימים הבאים.

לקראת ימים טובים אלו העתידים לבוא, עלינו להתכונן.

גאים אנו על ישיבתנו בכלא בתור אסירי ההגנה, בתור מגינים על הזכות לעמוד על נפשותינו. לא נוריד את הראש. בליכוד ובשיתוף כל הכוחות נעלה ונתחזק.

א ר י ה
(מתוך ספר יגור)

15.1.41

